



پیام کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به
اعضاه و هواداران

به مناسبت شانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان
در صفحه ۸

طرح فلاکت نوین اقتصادی رژیم

بحران عمیق و همه جانبه اقتصاد کشور ما را فرا گرفته است. اقتصاد دو بسته و بیما رکشور ما که عمدتاً بر درآمد نفت متکی است، با افت شدید درآمد نفت از ۲۵ میلیارد دلار به حدود ۲ میلیارد دلار اختصاص بخش عظیم آن به خرید سلاح جهت ادا مه جنگ، بسا مشکلات توان فرسا روبرو شده است. سردمداران تاریک اندیش رژیم که متوجه واقعیت و حجت بحران اقتصادی شده اند، به چاره جویی افتاده و سیاست اقتصادی جدیدی را به نام "طرح نوین اقتصاد" پیش کشیده اند. اخیراً عده ای از وزرا و مسئولین رژیم جمهوری اسلامی طی نشستی تلاش کردند "طرح نوین" را توجیه کنند. در این نشست، سرحدی زاده وزیر کار و امور اجتماعی اهداف مهم این طرح را بر شمرده که می توان آن را در سه محور زیر برجسته کرد:

- تا مین کلیه نیازهای جنگی با استفاده از حداکثر امکانات داخلی بعنوان مهمترین هدف طرح - تا مین حداقل نیازهای معیشتی جامعه - تبدیل لگوی مصرف (روزنامه جمهوری اسلامی آذرماه ۱۳۶۵).
- طبق اظهارات سرحدی زاده، کارگاه های بزرگ و شدیداً وابسته جمهوری را با افتاد چرخ تولیدشان سالانه به ۷ میلیارد دلار ارزشیادارند. سهم صنایع سنگین از این رقم حدود ۲ میلیارد دلار است. بدگفته، وزیر صنایع سنگین به جای این مبلغ در سال گذشته، فقط ۹۰۰ میلیون دلار و تا آذرماه سال تنها ۳۰ میلیون دلار نصیب این بخش از صنعت گردیده است. صنایع دیگر نیز همین وضع را دارند.
- سردمداران رژیم به دلیل کمبود شدید ارز و وابسته اقدامات چندجانبه ای دست زده اند.
- اولاً آنها به فکر تغییر ساختار صنعتی کشور افتاده اند. بر طبق این برنامه، صنایعی که در خدمت جنگ قرار دارند یا بدیهه قیمت یگانه رزق ادا مدهند و ارزش مورد نیازشان تا مین گردد و از امکانات موجود جهت تدایم و گسترش کار آنها استفاده شود. بخشی از واحدهای بی کفایت را زبیرند، اما تولیدشان در خدمت جنگ قرار نمی گیرد، هر چند که مورد نیاز جامعه نیز باشد. تعطیل می شوند. طبق بدچینی موادی کارگران این واحدها تحت عناوین مختلف با خرید، بازنشستگی زودرس، جابجایی نیروی کار و غیره اخراج می شوند. برای این رابطه محبوب عضو شورای مرکزی خانه کارگر اعتراف میکند که طبق آمارهای رسمی، تنها از صنایع سنگین ۱۰ هزار کارگر اخراج شده اند. سرحدی زاده نیز در تکمیل "ساختار صنعتی" از اخراج حدود ۱۵۰ هزار نفر کارگر صحبت می کند. واقعیت این است که با طرح جدیدی خواهند صدها هزار کارگر دیگر را نیز اخراج نمایند. تعطیل شدن کارخانه مزدا نمونه روشن این سیاست است. بخش دیگری از واحدهای صنعتی که به ارزشیادارند به بیگانه میگردانند و به سرمایه داران دارای ارز آزاد اچاره داده می شود. این سرمایه داران محترم که عملاً از طریق زدو بند با مقامات و خودوندان ارژدولتی ربه جنگ می آورند، بوسیله ارزی که در اختیار دارند، مواد اولیه ضروری واحدها را خریداری و در عوض آن همه تولیدات را تحویل می کنند. حاصل این حاشه بخشی تورمی سابقه است و این عمل طبق برآورد روزنامه اطلاعات (دهم مهرماه سال ۱۳۶۵) "با تفاوت های نرخ های فعلی ارز صادراتی و دولتی، تورمی بیش از ۵۰۰ درصد را به این صنایع تزریق خواهد کرد. بدین ترتیب یکی از مشخصه های اصلی این "طرح نوین اقتصادی" رژیم، ایجاد تضییع و نابودی در ساختار نیروی

علیه کشتار پیر حمانه مردم در جبهه ها
بیا خیزیم!

رژیم جنایتکار خمینی با حملات تازه خود در جبهه های جنگ، ایران را در موجی از آتش و خون غرق کرده ساخته است. این حملات با بیسابقه ترین کشتار مردم دوشور همرا ه شده است. دهها هزار تن در جریان این حملات قربانی شده اند و بیسابقه رکشته شدگان هر روز و هر ساعت اضافه می شود. همزمان با حملات جنایتکارانه تازه خمینی و در پی آن، "جنگ شهرها" نیز مجسداً اوج گرفته است. صدام که شب و روز شهرهای مختلف ایران را بمباران می کند، تهدید کرده است که در صورت ادا مسه حملات جمهوری اسلامی، تمام شهرهای ایران را بمباران خواهد کرد. هم اکنون نیز مردم زخمکش ایران در زیر آتش مداوم هواپیما های صدام گروه گسوده میوزند و کشته می شوند، بیما رستان ها، موسسات اقتصادی، مدارس و ادارات و مراکزهای بیشتری به تلی از خاک بدل می شوند. سران رژیم بمباران های وحشیانه صدام را با موثک باران شهرها و با کشتن شهروندان عراق باخ می دهند. مسابقه جنایت خمینی و صدام به وحشیانه ترین شکلی ادا مدهند. جبهه ها و شهرهای دوشور در نتیجه این مسابقه جنایت در خون

گزارشی از فاجعه بمباران اهواز

در آتش جنگ اهریمنان

یکی از روزهای اواسط آذرماه بود که هوا پیمایان رژیم جنایتکار صدام ۵۲ نقطه از اهواز را بمباران کردند. مناطق مسکونی که جنب مراکز اقتصادی بودند در این بمباران ها به کلی ویران شدند. خانه های نزدیک به تقییه آب، میدان با فروشها، چهارراه آبادان، بیل معلق و اطراف آن از جمله این مناطق ویران شده بود. خبرهایی که از "بهشت آباد" می رسید، حاکی از کشتار حداقل ۱۰۰۰ نفر بود. روزهای بعد این رقم با زهم رویه فزونی گذاشت. مقابله در ورودی بیما رستانها، لیستی بلندبالا از اسامی زخمی شده ها نصب شده بود. مردم هزاران و وحشت زده، دنبال افراد نجات دهنده شان در میان کشته ها و زخمی های می گشتند. بسیاری از جسد ها قابل شناسایی نبود، چرا که بکلی سوخته بودند. بسیاری در زیر خوارها آوار مدفون شده بودند. یک ربع پس از بمباران، در جبهه راه آبادان، سزدن حامله ای را دیدیم که با ترکش بمب به نیم شده بود و فرزندش - که هیچگاه چشم به جهان نگشود - نیمه جان دست و پایی آخر را میزد. در خیابان صبر آباد، تعداد زیادی دست و پاهای از تن جدا شده، جابه جابه چشم می خورد. درون یک ماشین، جسد که دستها نشان از ماشین بیرون آمده بود، آرام به خواب مرگ فرو رفته بودند. اتوبوسی که به کلی سوخته بود، تعداد کثیری مسافر جاله شده را در خود جای داده بود. کوچولوی نیمه جانی در وسط خیابان افتاده بود که گویا از ترس پایه فرسار

بقیه در صفحه ۳

فراخوان اتحاد شوروی برای قطع جنگ
در صفحه ۱۱

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی

تحلیل هیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
درباره اوضاع سیاسی کشور و مهمترین وظایف مبارزه در راه سرنگونی رژیم
در صفحه ۵

ویرانی فرورفته اند. سبب این همه کشتار خمینی جنایتکار است که با ردهرگونه پیشنها دملح و هوسر کوشی در راه آن همچنان جنگ را ادا مده می دهد تا شا بدین بست جنگ را بشکند. رژیم خمینی با تبلیغات جنگی جنون آمیز و بسا دست زدن به حملات بی باکی می کوشد کشتارهای گسترده و تلاکت ناشی از این حملات را در هیاهوی دروغین "پیروزی" بنهان سازد و میدوای پیروزی نظامی بر عراق را زنده نگه دارد. سران رژیم بدینجا ست که از "حمله نهایی" و "پیروزی قریب الوقوع" سخن می گویند. آنها حتی امسال را سال پیروزی نامیده اند و مدتهاست که برای یک تهاجم بزرگ و خونین آماده می شوند. اگر این جنگ ادا مدها بد، کشتارهای بزرگتر و خونین تر در پیش است. این جنگ پیروزی ندارد. نه! امسال سال پیروزی بقیه در صفحه ۳

زیر شکنجه دزخیمنان

فدایی قهرمان مسعود ناصر حجتی شهید شد

رفیق مسعود ناصر حجتی، فدائی پرشور و مبارز که بین ۱۳۴۵ تا ۱۳۶۵ با و درفش گز مده های رژیم بوده شد، رسد. فدایی خلق، مسعود ناصر حجتی در سال ۱۳۴۶ در رودسر متولد شد. از سالهای نوجوانی با منشا هده محرومیت و ستمی که بر مردم زخمکش اعمال می شد، به راه مبارزه برای آزادی و استقلال میبشش پای گذاشت. همانند بسیاری از جوانان هم نسل خویش برای تحقق آرمان و الابه صفوف فدائیان خلق پیوست. فعالیت تشکیلاتی را همراه با تمسدد آنها ز رفقا پیش بردا شکده تربیت معلم تهران و در یک گروه هوا دار سازمان آغاز کرد. سال ۱۳۵۵ در دکا هس بقیه در صفحه ۲

پیروزی اعتصاب غذای زندانیان سیاسی

اعتصاب غذای ۲۴ روزه زندانیان سیاسی با موفقیت پایان یافت. اعتصاب در ششمه اول آبان ماه به دنبال انتقال ۵۰ تن از زندانیان سیاسی بند ۳ زندان اوین از بند عمومی به سلول های انفرادی آغاز شد. دزخیمنان رژیم خمینی برای درهم شکستن این اعتصاب قهرمانانه، به انواع فشارها متوسسل گردیدند. با این همه تنها موفق به شکستن اعتصاب نشدند. بلکه دامنه اعتصاب فراگیر تر شد. همزمان با شروع اعتصاب در سلول های انفرادی، تشنج و اعتراض در بند نیز بالا گرفت. مزدوری به نام حاجی رضایی که سرپرست بند ۳ بود، برای تشدید فشار علیه زندانیان مبارز و جدتن از توا بین را به این بند منتقل کرد. زندانیان سیاسی در اعتراض به این حرکت تحریک آمیز، جیره غذایی زندان را تحریم کردند. مسئولین زندان در ادامه تضییع خود علیه زندانیان سیاسی عده ای مزدور را به نام "زندانها" در بدرون بندگسیل کرده و سه سرسورج زندانیان سیاسی بردا ختد. بقیه در صفحه ۲

هتداری دیگر درباره سازمان مجاهدین

در صفحه ۳

- ★ حق بیمه کارگران صرف چه می شود در صفحه ۴
- ★ درباره طرح "واگذاری اراضی کشت موقت" در صفحه ۱۰
- ★ درجه بندی جبهه ها در صفحه ۹
- ★ افغانستان در راه مصالح ملی در صفحه ۱۱
- ★ همبستگی جهانی در دفاع از صلح و زندانیان سیاسی ایران در صفحه ۲
- ★ آرمان جنبش ۲۱ ری بنیان جاوید است در صفحه ۱۲

در این شماره



هداری دیگر درباره سازمان مجاهدین

اخیرا کنفرانس‌هایی توسط برخی از رهبران مجاهدین در چند کشور اروپایی برگزار گردید...

این واقعت که چنین سؤالاتی درباره بررهبران مجاهدین گذاشته می‌شود، امری کاملاً طبیعی است...

بود.

آزادی فعالیت احزاب و سازمان‌های سیاسی و آزادی فعالیت توده‌ها برای تحقق خواست‌های صنفی و سیاسی...

سازمان مجاهدین خلق نیز با وجود آنکه مدت‌هاست شعار عدالت اجتماعی و مبارزه فدا می‌رالیستی را به کناری نهاده...

سازمان مجاهدین چنین مواضعی توسط برخی از رهبران رهبری سازمان مجاهدین اعلام نمود...

بنیانگذاران آن وادامه راست روی آن طی سال‌های اخیر و حملات گسترده نظامی علیه نیروهای مترقی و انقلابی کشور...

برای کارگران و زحمتکشانی یعنی اکثریت مردم میهن ما است.

تا آنجا که به مبارزه فداشانی خلق برای تأمین دموکراسی مربوط می‌شود، مبارزه فداشانی خلق برای تأمین دموکراسی...

این شعار درست به همه مجاهدین مسئول که جلوی گسترش این تمایلات ضدکمونیستی و ضددموکراتیک را بگیرند...

این شعار درست به همه مجاهدین مسئول که جلوی گسترش این تمایلات ضدکمونیستی و ضددموکراتیک را بگیرند...

این شعار درست به همه مجاهدین مسئول که جلوی گسترش این تمایلات ضدکمونیستی و ضددموکراتیک را بگیرند...

همبستگی جهانی در دفاع از

صلح و زندانیان سیاسی ایران

نماینندگان سازمان‌های اجتماعی و سیاسی بیش از ۷۰ کشور که هفته گذشته در مین کینگره...

همچنین ما نگران جان دهها هزار زندانی سیاسی ایران...

خلق‌های آسیا و آفریقا (مصر) جبهه میهنی و یمن، فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری...

گزارشی از ...

گذشته و ماشین‌هایی که سرعت فراوانی کردند از روپش رده شده بودند...

بلاقاطه پس از میزبانان، گروه‌های ضربت فدا عتاش رژیم که مسلح به انواع سلاح‌ها بودند...

در خیاابانها گسیل شدند. آنها بلافاصله استبداد انتهای مناطق میباران شده را مسدود می‌کردند...

علیه کشتار بیرحمانه مردم ...

خیمینی بر عراق است و نه سال دیگر، فدائیان خلق این حقیقت را بارها به مردم گفته اند...

همه زحمتکشانی کشورخواهان صلح اند، اما چرا ملج به دست نمی‌آید؟ برای آنکه تنها خشم و نفرت برای متوقف ساختن جنگ کافی نیست...



خدمات در طایفه‌ای که رگران و کارمندان وضعیت اسف‌ناک و فاجعه‌آمیزی پیدا کرده‌است. کار رگران از وضع نامساوی سازمان تا مین اجتماع بی‌سوه آمده‌اند. وزارت بهداشتی، در حال حاضر یک سوم حق بیمه کارگران یعنی ۷ میلیارد تومان در سال بابت هزینه خدمات درمانی از بیمه‌شدگان اخاذی می‌کند، بدون آنکه کمترین خدمتی ارائه کند. کار رگران بدون استثناء به‌این وضع معترضند و می‌پرسند: اینچنین پول که هر ماه به‌عنوان بیمه درمانی از حقوق ما کسر می‌شود صرف چه چیزی می‌شود؟

وضعیت خدمات درمانی به‌این صورت است که: اکثر بیمه‌رستان‌های خصوصی از پذیرش بیمه‌گران با دفترچه‌های بیمه درمانی خودداری می‌کنند، اکثر پزشکان متخصص و مجرب از پذیرش دفترچه بیمه درمانی شانه‌خالی می‌کنند و داروهای گران‌بایه استفاده کم‌ترین را می‌کنند. البته اکثر داروهای مورد نیاز در آنجا پیدا نمی‌شود. کارگری از کارخانه قوه پارس دریا سخن به‌این سؤال که: آیا بیمه هسته‌دیانه؟ اینطور پاسخ می‌دهد: "بله بیمه هسته‌ما چه بیمه‌ای. فقط پول بیمه‌ای می‌پردا زیمودر عوضی کاری برای ما صورت نمی‌گیرد. از حقوق من ماهی ۸۵۰ تومان بابت بیمه کسر می‌کنند، اما وقتی می‌خواهم از حق بیمه استفاده کنم کاری صورت نمی‌دهند. چند وقت پیش بجای احتیاج به عمل پیدا کرده‌بیمه بیمارستان شماره ۲ مراجع کردم، آنجا به‌من گفتند که ۳ سال با حداقل یکسال و نیم باید نتوی نوبت بخوابی تا نوبت عمل به‌شما برسد. مسکن نمی‌توانستم این مدت طولانی منتظر باشم. بجای آمدند تا کتب‌بده بود. ناچار شدیم او را پیش دکتر شعیب بپریم، ۷۵۰۰ تومان گرفتند و عملش کردند. ... از این نمونه‌ها هزاران مورد وجود دارد. در اعتراف به‌این وضع، کارگران از کارخانه امقان در ای‌ماه‌ای دسته‌جمعی به‌مسئولین رژیم نوشتند: "درمان کارگران، به‌مرحله فاجعه - آمیزی رسیده، کارگران از این وضع به‌تندیک آمده‌اند." آنها این سؤال را در نامه خود مطرح کرده‌اند: "سود سه‌سوم و ربح بیمه کارگران"

چه می‌شود؟ آیا هنوز هم بودجه سنگین حق بیمه کارگران در حد رایج بوده‌است؟ درمانی معمولی نیست؟ براساس مبلغی که در دهه‌های گذشته سازمان تامین اجتماع می‌پرداخته بود؟ و اقبالیت آن است که به‌جای آنکه این اندوخته صرف هزینه‌های بی‌چون خدمات درمانی، بیمه‌بیکاری، از کارافتادگی، تا مین خدمات رفاهی، تا مین آسایشگاه‌ها و مکان‌های فرهنگی، ورزشی و رفاهی برای کارگران و خانواده‌ها باشد، به‌شکل مختلف مسود سوء استفاده مسئولین حکومتی قرار می‌گیرد.

حق بیمه کارگران صرف چه می‌شود

علاوه بر اختلاس و دزدی آشکار و حیثیت‌میل بی‌حساب پیربها نه و تحت عناوین مختلف از این اندوخته برداشت می‌شود. و به‌حساب جیب کارگران انواع و اقسام حاشیه‌بختی هم صورت می‌گیرد. وزارت کار برای اجرای سیاست عوام‌فریبا نسیه "حفظ اشتغال در شرایط اقتصادی نوبین به فکر سرمایه‌گذاری از پول تا مین اجتماع بی‌بهره‌ای "ایجادشکل" و غیره می‌افتد. وزارت خانه‌های دیگر و نیز سازمان تا مین اجتماع، به‌پول بیمه کارگران را صرف سرمایه‌گذاری در عرصه‌های مختلف می‌کنند. برای اجرای طرح عوام‌فریبا نسیه سهام کارخانه‌های دولتی به کارگران، ناگهان ایدیه تا مین حالت از پول تا مین، به‌ذهن مقامات خطوری کند. یکی از آخوندها در محبتش برای کارگران کارخانه صنایع چوبی ایران، در پاسخ به سؤال کارگران - که پرسیده بودند آیا کسب‌ام پول سهام کارگران را بخیریم، چگونه می‌خواهید وقتی که هنوز خانه نداریم ما را صاحب کارخانه کنید؟ - به‌آنها "اطمینان" داد که: "شما فکریپول را نکنید، ما اعتباری به مبلغ ۶۰۰ میلیون تومان از سازمان تا مین اجتماع می‌گرفته‌ایم که اختصای به این امر دارد." حسین کمالی نماینده مجلس ارتجاع در سخنانش برای کارگران ایران با سردرآبر اعتراض کارگران به این حیث و میل‌ها اعتراض می‌کنند: "در این سی چندسال که از ایجاد سازمان تا مین اجتماع می‌گذرد، کارگران ۲۷ میلیارد تومان حق بیمه پرداخت کرده‌اند.

خوره" است. این "نان خورها" که بزم و وزیرکار مانع تولیدند و واحدهای تولیدی را دچار متکسر می‌کنند، کارگران هستند که جسم و جان شان را برای تولید و صنعتی‌سازی در اختیار می‌گذارند. اینان سهمی از تولید را به‌خود اختصاص می‌دهند و بقیه را به‌دولت می‌سپارند. اینان سهمی از تولید را به‌خود اختصاص می‌دهند و بقیه را به‌دولت می‌سپارند. اینان سهمی از تولید را به‌خود اختصاص می‌دهند و بقیه را به‌دولت می‌سپارند.

رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی در هر اس از واکنش اعتراضی کارگران، از اخراج رادرفا فقط هرگز ریبب با زور دیده توده کارگران عرضه کرد و با تشدید شرایط طاقت فرسای کار، حذف مزایا و تنظیم و تهدید شرایط لازم و برای پیشبرد این سیاست فراهم نمود. رژیم سعی کرده و می‌کنند که کارگران را با حقوق ناچیز و شرایط دشوار کاررسانند تا به‌این زوردها و خسرا ج دهند و با طلسم "روا نه جبهه‌ها کردند. هم‌کننده در اکثر قریب به اتفاق واحدهای تولیدی حق اضافه کاری، نوبت کاری، شیفت کاری، حق تاها و شیفت کارگران از فهرست مزایا حذف شده‌است. اکثر سر مه‌کودک‌های واحدهای تولیدی تعطیل شده‌اند. قطع مزایای فوق، یک سوم ای‌بک دوم حقوق دریافتی کارگران را کاهش داده و برخا نوا ده‌های کارگری فضا رزندگی را چندبرابر کرده‌است.

تسلیمات کارفرمایان و مدیران دولتی برای ترغیب کارگران به پذیرش اجباری با زور دیده همچنان ادامه دارد. کارفرمایان و مدیران واحدهای تولیدی علنا می‌گویند که وضعیت اقتصادی مملکت به کشتی در حال غرق شدن می‌ماند، با زور دیده تا بیک نجات است، هر کسی اگر امروز از این قایق‌ها استفاده نکند، معلوم نیست فردا چنین قایقی باقی باقیه‌اند. کارگرانی که مجبور به قبول با زور دیده شده بودند و یا سراسر عوام‌فریبی‌ها و شتا زهای رژیم "دا طلبانه" خود را با زور دیده کرده بودند خیلی زود، خودخوا نوا ده‌ها نشان را در معرض پیا مدهای فاجعه‌بار بیکاری، گزافی سرسسام و ر ما بحتاج اولیه زندگی، در بدمرگی و فلک‌ت دیدند. آن دسته از کارگرانی که فکری کرده‌اند دریافت مبلغ ناچیزی از بیمه با زور دیده سابق کار خود، می‌توانند شغل مناسبی برای خود دست و پا کنند، یا واقعبیت‌های تلخ جامعه جنگ زده و بحران افسارگسیخته آن مواجه شده و دریافتند که رژیم چه‌کلاه گشادی بر سر آنها گذاشته‌است.

کارگران می‌دانند که این رژیم سدمردمی و ربا کارمنی خواهدومنی تواند و عده‌ها یوا هی خود را عملی کند. طرح تحویل ۵۰ الی ۸۰ درصد محصولات برخی کارخانه‌ها به‌تجار بزرگ و سرمایه‌داران برای

باز خرید، توطئه اخراج کارگران

"باز خرید" کارگران را به‌عنوان مؤثرترین و رایج‌ترین شکل اخراج دسته‌جمعی آنان از اوایل سال ۵۶ به‌خارج داد، همچنان ادامه دارد. واحدهای تولیدی و صنعتی کشوری بی‌ازدگری به‌حالت تعطیل درمی‌آیند و کارگران آن به‌مقور میلیونی بیکاران اغام می‌شوند.

رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی در هر اس از واکنش اعتراضی کارگران، از اخراج رادرفا فقط هرگز ریبب با زور دیده توده کارگران عرضه کرد و با تشدید شرایط طاقت فرسای کار، حذف مزایا و تنظیم و تهدید شرایط لازم و برای پیشبرد این سیاست فراهم نمود. رژیم سعی کرده و می‌کنند که کارگران را با حقوق ناچیز و شرایط دشوار کاررسانند تا به‌این زوردها و خسرا ج دهند و با طلسم "روا نه جبهه‌ها کردند. هم‌کننده در اکثر قریب به اتفاق واحدهای تولیدی حق اضافه کاری، نوبت کاری، شیفت کاری، حق تاها و شیفت کارگران از فهرست مزایا حذف شده‌است. اکثر سر مه‌کودک‌های واحدهای تولیدی تعطیل شده‌اند. قطع مزایای فوق، یک سوم ای‌بک دوم حقوق دریافتی کارگران را کاهش داده و برخا نوا ده‌های کارگری فضا رزندگی را چندبرابر کرده‌است.

لایحه باز خرید دیگر برای اخراج

با پیا مال شدن مداوم تمامی حقوق صنفی و رفاهی کارگران، بویژه اخراج‌های گسترده‌ما هپای اخیسر که تحت عنوان "سیاست نوبین اقتصاد" یا سیاست "کم‌کردن نان خورها" صورت گرفته و می‌گیرد، اخیرا سردمداران عوام‌فریب وزارت کار رژیم به فکسر "حمایت" از نیروی کار جوان و وندل "خسرات و مبرات" به کارگران مسن افتاده‌اند. وزارت کار با کمک چندوزارتخانه دیگر طرحی را تهیه کرده و به تصویب دولت رسیده‌است که به‌گفته وزیر کار، هدف آن "حمایت از نیروهای مایل به باز نشستی، حمایت از واحدهای تولیدی که برخی نیروهای تا مین تولید (یعنی کارگران مسن) دارند و حمایت از نیروهای جوانی که تازه وارد بازار کاری شوند" می‌باشد. این طرح ظاهرا طرحی است مربوط به باز نشستی، اما در واقع ادامه سیاست وقیحا نه" کم کردن نان -

مشکل و بسیج نمی‌باشند

پیام کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به اعضاء و هواداران

به مناسبت شانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان

شاید وحاد است. سیر رویدادها در کشور و با زتاب
بیا مدهای ادا به جنگ و حکمت تضادها در حکومت
اوضاعی را در کشور پدید آورده است که اکنون رژیم
قا در نیست بحران حا دو همه جا نیهای که تار و پود
جا مع را در هم می نوردد، مها رکنند و اوضاع اقتصادی،
اجتماعی و سیاسی کشور را بسود خود تثبیت کند.
در شرایط کنونی، اتحاد همه نیروهای چپ و
دمکراتیک کشور حول یک پلاتفرم واحد سراسری
بر انداختن و جان نشینی رژیم به مبرم ترین نیاز
جنبش انقلابی میهن ما بدل شده است. در پاسبخ
مشولانه به این نیاز جنبش فدائیان خلق باید
همچنان بپرو عدت عمل و آرا ده خود تکبیه کرده و آن
را چون مردمک چشم حفظ کنند و در مبارزه برای
نزدیکی و همسکاری هر چه جریا ن های پیرو سوسیالیسم
علمی همه ستکارات را بکا ر گیرند. سرنوشت
نبرد های آتی به نتایج این مبارزه بستگی
می یابد و روند اختلاف های سیاسی و طبقاتی آ آینده را
که اوضاع سیاسی کشور را سمت میدهد، تحت تاثیر
قرار می دهد.

فدائیان خلق همچنان با بدبیا تحکیم پیونده خود
با طبقه کارگرو توده زحمتکشان شهر و روستا نقشه های
سرکوبگرانه رژیم علیه خود را خنثی سازند و بسا
گسترش یافته توده ای سازمان و نفوذ شعار های آن
نیروی لایزال توده های میلیونی را در برابر رژیم
قرار دهند. زندگی و کار در میان زحمتکشان، رسوخ
در اعماق زندگی توده ها، سازمان ندهی مبارزه آ نسان
و جلب اعتماد دویاری شان در ریکا ر مشترک علیه رژیم
یگانه رژیم نیرومندی است که فدائیان خلق را در
برابر رژیم سرکوبگر شکست نا بدبر می آید.

جلب همگامی و اتحاد عمل اعضا و پیرو سراسری
سازمان های انقلابی و مترقی و تحکیم این اتحاد
در پایش همچنان از وظایف انقلابی مهم فدائیان
خلق باقی می ماند و وسیله مطمئن در جهت تضمین سمت
اتحاد طلبان و جنبش دمکراتیک کشور در برابر
تلاش های شفرقه جویانه رهبری برخی از اریسم
سازمان ها است. تشدید فعالیت اجتماعی فدائیان، با سخ
مشولانه مابه نیاز مبرم جنبش انقلابی ایران است

فدائیان خلق برای سرنگونی رژیم جمهوری
اسلامی و انتقال قدرت به خلق و تحقق اهداف فدا ندهی
ها و آرمانهای والی طبقه کارگرو همه زحمتکشان ایران
می رژیم، راه تحقق این آرمان نهی ساری والا، راه
تحقق سوسیالیسم، از ویرا نه های جمهوری اسلامی
می گذرد. بیایا ن رسانیدن این راه مستلزم از سر
راه برداشتن موانع و دشمنان رنگارنگ کارگران
و زحمتکشان است. ما وقتی در این راه آگاه میباشیم،
گروه کوچکی بودیم که در راهی دشوار و گذرگا هسی
از آتش و خون دست بردست هم، محکم و استوار پایش
آدمیم. اکنون با بدبیا زود رازو، تانه به شانه از میان
دشمنان که از هر سو آتش کین بر ما می اندازد و از میان
دشواری های بزرگ که ما را احاطه کرده و می کشند، به
پیروی ادا دهیم، ما مشعل مارکسیسم لنینیسم
و انترناسیونالیسم پرولتری و کار بست خط مشی
انقلابی را همان را روشن تر کنیم و با نیروی لایزال
طبقه کارگرو زحمتکشان ایران، اهریمن جنگ و
ارتجاع و امپریالیسم را از سر راه برداریم و در
برابر برمیمن عزیزان افق صلح و راه دمکراسی و
سوسیالیسم را بگشا یم، ما پیروز می شویم.

سرافراز و پیروز باد
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران
کمیته مرکزی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
بهمن ماه ۱۳۶۵

و نیز سایر نیروهای بورژوازی و خرده بورژوازی تلاش می کنند که تحول اوضاع
سیاسی کشور را طبق فرمول های خود در جهت منافع خود دست دهند.
هرگاه نیروهای چپ و دموکراتیک کشور موفق شوند نیروهای خود را بیکار رجه
کنند، چنانچه مجموعه نیروهای جنبش دموکراتیک کشور حول یک پلاتفرم
و احزابی جا نشینی رژیم موجود متحد شوند، هم روند فزاینده وضع موجود
و وضعیت انقلابی و سرنگونی رژیم سرکوبگر می شود. هم قادر خواهند بود
مساله جان نشینی به سود آرمان خلق که استقرار کمیته انقلابی خویش است،
نقش برجسته ایفا نمایند. اتحاد همه نیروهای رقیب خواه کشور در یک جبهه
و احدا اکنون فوریت با زهم بیشتری یافت است.

هیئت سیاسی کمیته مرکزی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
دی ماه ۱۳۶۵

پلنوم وسیع کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق
ایران (اکثریت) در فروردین ماه، موفقیت بزرگی
برای سازمان بود. آدا مه تلاش و پیگیری سراسری
حقیقت جویانه ای که در مصوبات پلنوم فروردین
ماه انعکاس یافت، بیگمان راه یک رشتسه
از مایل بنیادی در جنبش انقلابی را خواهد گشود.
کمیته مرکزی برای این اعتقاد است که آدا مه
تکا مل پیروزمند راه پلنوم فروردین مستلزم
مشارکت فعال، موثر و مستقیم همه کارگران، اعضاء
و هواداران سازمان است. پلنوم وسیع فروردین
ماه همه ما را بسوی بر گزار ی نخستین گنگ سره
سازمان فرا خوانده است گنگر های که بی گمان
می یابند نقش تاریخی خود را در اعلا ی مقام و موقعیت
سازمان و همه مبارزان راه طبقه کارگر ایران
ایفا کنند. و راه وحدت همه پیروان سوسیالیسم علمی
را در حزب و احده طبقه کارگر ایران بر اساس
مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم
پرولتری و بر پایه برنامه و اساسنامه واحد هوام
گرداند. شرکت فعال و موثر همه فدائیان خلق در
مباحثات پیرامون مسائل که در دستور کار گنگ سره
است، هم برای تحکیم اراده و احساس سازمانی و هم
برای شنای اسناد راهنمای عمل ما، ضرورت تمام
دارد.

رفقا!
گسترش دامنه کار آگاه هر گانه در میسسان
توده های مردم، شرکت فعال در سازمان تکیه مبارزات
کارگران و زحمتکشان و فعالیت افشاگرانه شما علیه
سیاست های جنگ افروزان و سرکوبگرانه رژیم، در
شانزدهمین سال حیات انقلابی سازمان، اعتبار و
نفوذ سازمان ما را در جامعه گسترش داد. تقویت
روزافزون نقش آگاه هر گانه و افشاگرانه سازمان
سویزه در شرایط تدارک و انجام معاملات و
زده بند های حرمانه رژیم با امپریالیست ها، رژیم
جنایتکار خیمیتی را به جراسی افکند.

یورش سبانه سراسری رژیم به فدائیان خلق
در تاهستان گذشته، دستگیری بیش از هزار نفر از
اعضا و هواداران سازمان، اعمال جنایات حیوانی
علیه بازداشت شدگان، قبل از همه جراسی رژیم از
آگاهی کارگران و زحمتکشان و تلاش ارتجاعی آن
برای درهم شکستن مبارزه طبقه کارگر ایران را به
شما پیش گذاشته. علیرغم تمام تلاش های مذبحا کشه
ارتجاع و امپریالیسم و دشمنان طبقاتی ما، سازمان
همچنان به پیش می رود و راه خود را از میان انبوه
دشواری ها می گشاید.
تلاش برای جبران این ضربات و گسترش حضور و
فعالیت انقلابی سازمان، با توجه به حساسیت
اوضاع سیاسی کشور و روندهای حا دو متلاطم آتی حا ز
اهمیت اساسی است. در این راه کار بست خلاقانه
رهنمودهای شعله تشکیلات که از طریق مختلف به دست
اَضریات تابستان بدست شما رسیده است با بدبیا
کار قرار گیرد. با هشواری و با امینان با بد حرکت
کرد. امروز حفظ نیروی خود، تا مین ارتباط بسا
سازمان و به انگای آن کمک به تقویت حضور
سازمان در میان کارگران و زحمتکشان، عمده ترین
وظایف حفظ اسنامه امروز کار بست بیخده قوانین
کار در شرایط مخفی راه پیروزی فردا را می گشاید.

فدائیان خلق!
گسترش نفرت و مبارزه توده کارگران و زحمتکشان
ایران علیه ادا مه جنگ رژیم، از نبردهای طوفانی
و سرنوشت ساز آینده خبر می دهد. اوضاع اقتصادی
کشور قا جه با روفق و فلاکت زحمتکشان بی با بقیه شده
است. بحران اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رژیم

رفقا و دوستان!
فدائیان خلق!

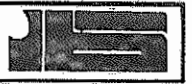
شانزده سال از ۱۹۴۹، یعنی سال ۱۳۴۹، روز بنیان گذاری
سازمان ما و آغاز فعالیت انقلابی آن می گذرد. راهی
را که مادر ملی شانزده سال پیمو ده ایم، راهی دشوار
بر فراز و نشیب، از میان آتش و خون، همراه با
کا مپا یی ها و نا کامی ها بوده است. حیات سازمان ما
با همه دشواری ها، حیاتی انقلابی و بالاننده بوده است
که از اعتقاد به مارکسیسم لنینیسم و پیروزی
آرمان نبرد دوستانه طبقه کارگر و از میان عمیق به
خلق های ایران نیرو و الهام می گرفته است. امروز
که در آستانه هفدهمین سال فعالیت سازمان قرار
گرفته ایم، باید همچنان برجم مبارزه در راه تحقق
آماج های دور و نزدیک طبقه کارگرو همه زحمتکشان را
با تکبیه سیروی راهی سخن مارکسیسم لنینیسم و
انترناسیونالیسم پرولتری و با تحکیم صفوف خود و
نبرد فداکارانه علیه دشمنان زحمتکشان مصمانه
در اهتزاز بگذاریم.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران
اکثریت) ۱۹۰، بیهمن، شانزدهمین سالگرد سازمان
زنده مان را به شما و همه زنده ماندگان راه رهایی
طبقه کارگرو همه زحمتکشان کشور تبریک و شادباش
می گوید. کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
به همه شما فدائیان خلق ایران که در شرایط ترور و
خفقان ارتجاع و تهاجمات ایدئولوژیک و سیاسی
بورژوازی و خرده بورژوازی، با عزم آهنین علیه
دشمنان مردم بیکار و جوانی می کشید و با برکف
راه پیروزی خلق راهوار می یابید، درودهای
آتشین می فرستد و نبردها را و راه مقدس شان را بسا

رفقا!
هفدهمین سال فعالیت انقلابی سازمان را در
شرایط آغازین کنیم که هزاران فدایی خلق،
همروزمان دلیر ما، در زندان های رژیم خمینی زیر
وحشیانه ترین شکنجه ها قرار دارند. بسیاری از
عزیزترین ما، در این سال های سیاه، بخاطر
ایستادگی بروافع انقلابی و کومونسیتی خود به
شهادت رسیده اند. هر زمان، بر دفتر دلیری فدائیان
اسیر، برگ زرینی افزوده می شود. در آخر پیمین
ما های شانزدهمین سال فعالیت سازمان، فدا نشی
چهرمان رفیق مسعود نا مر جیتی، کار در ز منس شده
سازمان، در زیر شکنجه دژخیمان به شهادت رسیده.
اکنون هزاران فدایی در زندان های رژیم در دفاع
از شرف، انسانیت و حقیقت در نبردی نا برابر بسا
دژخیمان با سدا ریلیدی، حما سه می آفرینند. کمیته
مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در
برابر با بدبیا جراسی شیدا سر تعظیم فرود می آید و به
زندانیانی که در برابر ارتجاع دلورانه ایستاده اند،
درود می فرستد و همه آزادی خواهان اسیر و فرزندان
در بند خلق را به ایستادگی در برابر دژخیمان و خوار
و زبون کردن دشمنان خلق فرامی خواند.
اعتصاب غذای پیروز صد زندانیان سیاسی در
اوین و گوهر دشت و مقا ویت دلیرانه این فرزندان
خلق در سال هفتاد و هشت می دهد که با ردیگزندان
سیاسی به سنگری استوار علیه رژیم مرتجع خمینی
بدل می شود. زندانیان سیاسی خاری در چشم
خمینی اند، تقویت و پشتیبانی فعال و موثر از ایمن
ایستادگی و بیکار رحما سی و وظیفه مقدس و الای همه ما است.

رفقا!
شانزدهمین سال فعالیت سازمان برای فدائیان
خلق، سال پیروزی بردشمن ها در بر خی جبهه ها
و تحمیل ضربات در جبهه های دیگر بود. برگزاری

کوشش و ضروری ترین وظیفه فعالین جنبش انقلابی در گسترش بیکار رعلیه
رژیم برای صلح و دموکراسی و در راستای ارتقای توان این بیکار ربه سطح
یک جنبش وسیع و سراسری توده ای و انقلابی است.
حیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بر اساس
تحلیل همه جانبه عوامل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشور و بررسی مجموعه
عوامل ملی، منطقه ای و بین المللی، روندها و تحولات آتی در اوضاع سیاسی
کشور، بفرنج و متلاطم رزیایی می کند. سمت تحول اوضاع سیاسی کشور بر میسازان
وسعی بستگی به این دارد که در روندهای آتی، اختلاف ها و احساسات
های سیاسی و طبقاتی میان کدام طبقات و با کدام وسعت شکل بگیرد.
با توجه به شاخص عمده وضع موجود، همه نیروهای ارتجاعی حاکم، همه
مخالف امپریالیستی و نیروهای وابسته به آنها، همه جریا ن های بورژوازی لیبرالی



از هر حمله بیشرمگرها ، رژیم، زن و کودک و بیسرو جوان را قتل عام و روستاها را با خاک یکسان می کند...

وضعیت در ایران هم دست کمی از پرنسپل ارتش ندارد. با ساداران هم شدیداً تحت فشار قسربار دارند و از روی ایمان کار نمی کنند...

تبدیل شده است بخشی از ساداران اربابان زمینداران و مملکتیان و... تحت عنوان بسیجی تشکیل می دهند...

نظام ارتش می گویند: امرا و فرماندهان مطیع آخوندها بخاطر حفظ درجه پیمان که در سالیان اخیر بر سر است...

وضع معیشتی و گذران زندگی سربازان و ارتشبان جزء و حشمتناک است. رژیم به علت اوضاع خراب مالی و مخارج سرسام آور جنگ، از برداخت حقوق...

نظام ارتش در مورد شرایط روبه رو با مت زندگی سربازان و ارتشبان در مورد ندهان ارتش، ژاندار و سروشیروانی را واداشت تا برای جلوگیری از انفجار رژیم پرنسپل...

گزارشی از زندگی و خواسته های نیروهای مسلح در جهنم جبهه ها

ارزشی که در این جنگ خسته اند. کوچکترین انگیزه ای برای ادامه دادن جنگ ارتش در آن وجود ندارد. می دانند که این جنگ نه به نفع مردم...

وضع معیشتی و گذران زندگی سربازان و ارتشبان جزء و حشمتناک است. رژیم به علت اوضاع خراب مالی و مخارج سرسام آور جنگ، از برداخت حقوق...

نظام ارتش در مورد شرایط روبه رو با مت زندگی سربازان و ارتشبان در مورد ندهان ارتش، ژاندار و سروشیروانی را واداشت تا برای جلوگیری از انفجار رژیم پرنسپل...

نظام ارتش در مورد شرایط روبه رو با مت زندگی سربازان و ارتشبان در مورد ندهان ارتش، ژاندار و سروشیروانی را واداشت تا برای جلوگیری از انفجار رژیم پرنسپل...

صلح، گرامی ترین واژه ای است که امروز سربازان در هر سرباز، هر ارتشی و هر جوان و جوانی که به نام بسیجی به جبهه های مرگ گشته شده اند...

وضعیت در ایران هم دست کمی از پرنسپل ارتش ندارد. با ساداران هم شدیداً تحت فشار قسربار دارند و از روی ایمان کار نمی کنند...

تبدیل شده است بخشی از ساداران اربابان زمینداران و مملکتیان و... تحت عنوان بسیجی تشکیل می دهند...

نظام ارتش می گویند: امرا و فرماندهان مطیع آخوندها بخاطر حفظ درجه پیمان که در سالیان اخیر بر سر است...

وضع معیشتی و گذران زندگی سربازان و ارتشبان جزء و حشمتناک است. رژیم به علت اوضاع خراب مالی و مخارج سرسام آور جنگ...

به جبهه فروید. در حمله شرکت نکنید. جبهه را ترک کنید!

سربازان وظیفه! ارتشبان آگاه! بسیجی های مخالف جنگ! راه دستیابی به صلح، تنها تشدید مبارزه است...

درباره طرح "واگذاری اراضی کشت موقت"

اخیرا مجلس خمینی طرحی را تصویب کرد که به موجب آن بخشی از اراضی "کشت موقت" مطابق مقررات این طرح به دهقانانی که سالهاست برای کاشت موقت و آب کشاورزی و باغبانی در این اراضی کار می کنند و شرایط مورد نظر طرح هستند، بطور قسطنطنیه واگذار و اقساط دریافت شده به مالکین زمین ها پرداخت خواهد شد. این طرح با تکیه بر "حکم ثانویه" و بنا بر "ضرورت" بصورت قانون در آمد و مدت سه سال نیز اعتبار قانونی دارد.

چه هنگام بحث این طرح در مجلس وجهی از آن روزنامه های غیره خواه رژیم (ویسویزه روزنامه جمهوری اسلامی) برای فریب مردم ویسویزه میلیونها دهقان، هیا هوی بسیاری براه انداختند و طرح "واگذاری" را گامی بیشتر در جهت سرکشی در حل مسأله زمین ها میدانند. اراضی کشت موقت کدامند و طرح واگذاری آن چگونه است؟ رژیم ارضی و زمین ها را برای کشت موقت در این طرح به چه میگویند و دهقانان ستمدیده ایرانی چه خواه و همداد و وظایف دهقانان در برابر آن چیست؟

"راضی کشت موقت" نامی می باشد که رژیم خمینی برای بروری زمین های دهقانان در جریان انقلاب از بخشی از مالکین پس گرفته بودند نهاد. دهقانان زمینی را که روی آن کار می کردند، مصدوره کرده و برای بدست آوردن سند آن مبارزه می کردند. اما رژیم نه مصدوره و نه مالکیت دهقانان بر اراضی مصدوره ای را به رسمیت نمی شناخت و توان آن را نیز نداشت که زمین ها را با زبانی حقوقی بودن کشت نتایج این وضع بود. رژیم هر جا که امکان یافت، برای بازپس گرفتن زمین ها حتی با اسلحه (محتسبی در کنگدید تاک) به جنگ در راه رفت، ولی در نتیجه مقاومت دهقانان هرگز نتوانست هم زمین ها را به فتوادا با زگرداند. از این بود و راهشیر بوم را ۵۹ طبقه بندیهای دستور داده که زمین های مورد نظر را تحت عنوان "راضی کشت موقت" موقتاً به مدت یک سال بصورت اجاره یا مزارعه به دهقانان واگذار کنند. رژیم در اثر مقاومت دهقانان ناچار شد که هم در سال ۶۰ و هم در سال ۶۱ بخشنامه مورد نظر را بحدت یک سال بگرداند. یعنی نام در آن اصلاح کرده و نام آن را "راضی کشت موقت" داد که به این معنی است که دست خانیها و فتوادا نباید از آن حقوق رژیم پاسداران خود ناما و ... واگذاری دهقانان پس گرفته میماند که خود ناما بندگان خمینی در مجلس ایران (۴۸ آرای موافق) در جریان این امر "سعدده زبانی از ارضی و زمین های آزادانده، باقی خوردند، کشت کردند، وضع بسیار ناچهار جدولی شک متمرکز این هم گرفته شد. همانطور که خود ناما بندگان اعتراف نموده اند، پس از تکست بوش رژیم دهقانان شورای عالی قضایی بناچار بخشنامه ای به کلیه دادگاهها و ادارات سراسر کشور را به رابطه با اینگونه اراضی داخلاتی نگیند و حکمی صادر کنند. قرار شد که وضع مالکیت این اراضی توسط مجلس تعیین شود. طرحی که در آبان ماه ۶۵ به تصویب رسید، در این رابطه است. در طرح واگذاری اراضی کشت موقت گفته شده است: کلیه اراضی با بورداری بوند از بیروز ای انقلاب اسلامی تا پایان سال ۵۹ در اسرار کشور و تا پایان سال ۶۳ در مناطقی که زمینها در اختیار رئیس موقت قرار گرفته و زوری زمین کشت نموده اند (کشت موقت) به حکم ضرورت به کشت و زراعت متصرف که واجد شرایط زبیر باشند. الف- بی زمین یا کم زمین. ب- بمردم دارای غیر زکنا و زمین نداشته باشند. ج- ساکن محل باشند به اقساط واگذاری نمودند. در طرح تا کید شده است که "بهای عادلانه" زمین دهقانان گرفته شده و به صاحبان زمین (بعضی زمینداران) مسترد خواهد شد. زمین های بی که بیسی مالک یا مالکین متصرف یا متصرفین قبلا عتا و بین مختلف شرعی از قبیل اجاره، بیع، رهن و غیره و توافق وجود دارد، از این ماده مستثنی هستند. ... هرگاه متصرفین و جدر شرایط فوق نباشد، زمین از آنها مسترد و در اختیار مالک یا مالکین قرار می گیرد. ...

اولا در این طرح رژیم یک بار دیگر بطور رسمی مصدور دهقانان را متصرف و غیر مالک می نامد و اربابان را صاحبان زمین می خواند. علت این آموزش است. آخوندهای حاکم رژیم آنرا بطوردار مالک هاست به دهقانان. عده ای از آخوندها حتی با فروش زمینهای مصدوره شده دهقانان را مماند کرده که نیز مانند، همچنانکه مذاکرات مجلس خمینی نشان می دهد، در جریان بحث بر سر طرح مورد نظر، حتی یکی از نمایندگان ارتجاع یعنی فهیم کرمانی، دهقانانی را که فریب خمینی و آخوندهای رنگ و روغن را نخورده و زمین ها را مصدور کرده اند، "گافرو" یا "غنی خواند" و واگذاری زمین و هرنوع تمکین در برابر آنها را

مخالف شروع اعلام کرد و یکی دیگر (میرجعفری) فریاد برآورد که اگر بیغمیرا کرم بود حکمی که می کردند بگیرد دست این متصرف دهقانان را و بپایاندا زیدکنار. اینک مجلس ارتجاع مجبور شده است چنین طرحی را تصویب کند، از روی "ضرورت"، (از سرنا چاری)، یعنی از ترس مبارزه و مقاومت دهقانان برای آینده رژیم است. اگر این کار جاری نبود، همه این اراضی نیز باید به مالکان خون آشام بازگردانده می شد.

ثانیا در طرح گفته شده است که زمین دهقانان "واجب شرايط" و واگذار خواهد شد و توضیح داده شده است که اگر دهقانان مورد امدی غیر از کشت و زراعت داشته باشند و با شدو یا اگر ساکن محل نباشند یا اگر توفیق بیسی او مالک جود داشته باشد، زمین از آنها پس گرفته شده و در اختیار مالکین قرار خواهد گرفت. معنای این اما واگرا این است که همین قانون نیز مالکیت همه این اراضی را به دهقانان منتقل نخواهد کرد و در جریان اجرا تا آنجا که مسئولان بتوانند مافج مالکان را حفظ می کنند، با توجه به فلاکتی که رژیم طرفدار سرمایه داران و ملاکان، دهقانان را گرفتار آن ساخته است، چه بسیارند دهقانانی که بیرونی، سپردن زمین، کم و فرزند خود، خود را به هر دری زده و "مردم را می" همچون دستفروشی عملگی در شهرها و بافتا، دواچه بسیارند و دهقانانی که به دنبال لقمه ای نان به بناچار و از سر "ضرورت" موقتاً جلائی وطن کرده اند، ساکن محل نیستند، و نیز چه بسیارند افرادی که از سرنا چاری، "توافق" هائی با میاندند مزارع، اجاره و ... یا مالکان را برده و این طسرح شامل حال آنان نخواهد شد. تلاش رژیم برای مسرهم بندی کردن این "شرایط" آن است که حتی الامکان مالکیت بخش کثیری از این اراضی مصدور ای، به دهقانان واگذار شود و حتی الامکان زمین در دست خود مالکان باقی بماند.

ثالثا بر اساس این قانون، دهقانان باید با بیابست مالکیت زمین، "بهای عادلانه" آن را به مالک بده، بصورت قسطی پرداخت کنند. برای اینکه خوب فهمیده شود که خمینی با ریختن پول دهقانان به کیسه مالکان محترم، چه خیانتی به دهقانان می کند، باید دانست که این مالکان محترم چه ز الوهائی هستند و قسدر زمین در دست دارند. میزان زمین هایی که طرح در برابر آنها تصویب شده، حدود ۴۰۰ - ۷۰۰ هزار هکتار است. روی این زمینها ۱۴۰ هزار خانوار دهقانی یعنی بیش از ۲۰۰ هزار نفر کار و زندگی میکنند، همه این ۷۰۰ - ۴۰۰ هکتار، یا فاصدها هزار هکتار دیگر تنها متعلق به ۵۶۰۰ مالک است که برخی از آنها بدین هزار هکتار زمین دارند و زمیندهی میهنها و صددها خانوار دهقانی حکم میروانند.

نخام بندگان رژیم خود به برخی از این مالکین در مجلس خمینی (آبان ۶۵) اشاره کرده و سند و صورتمال گرفته اند که: "در فارس مالکی به نام دلاوری ۴ هزار هکتار به جلیلوند ۴۵۰ هکتار و غیره به بهیا ۳۰۰ هکتار، خواهران بهیاتی ۲۰۰۰ هکتار زمین دارند که فقط ۲۵۰ هکتار (آزادگان) کشت موقت است. یعنی مشمول این طرح است) و بقیه در اختیار خودشان است. غلامرضا حکیمی معروف به خسر السلطان ۳۰۰۰ هکتار زمین دارد که ۸۰۰ هکتار آن کشت موقت است. محمدخان بیات در ساوه صددها هزار زمین دارد، در شیراز ۷۰۰۰ هکتار زمین کشاورزی دارد، در کنگد سرهننگ قادری ۲۷۰۰ هکتار، جعفریان ۲۷۰۰ هکتار، احمد محمدی و خانوادهاش ۴۰۰۰ هکتار، گنگ شیخی ۱۸۰۰ هکتار، رژیم زمین دارند، ... این مالکین که ۲۰۰ هکتار ۲۵۰ هکتار، ۵۰۰ هکتار، ۱۰۰ هکتار زمین دارند، خیلی زیادند و اگر مطابق این قانون ما اراضی کشت موقت (۷۰۰ - ۴۰۰ هزار هکتار) را بر ضرورت (از سرنا چاری) تصویب کنیم که به زرعین واگذا شود یعنی اراضی در اختیار همین مالکین کشت موقت خواهد ماند. رژیم خمینی دهقانان را به سود این مالک هیا سرکشی می کند.

رابعا همانطور که در تبصره ۸ طرح ذکر شده است، این قانون بنا به ضرورت" به مدت سه سال تصویب و اجرا می گردد. یعنی قانون فقط سه سال اعتبار دارد، آنها هم در صورتی است که در همین مدت جلسوی اجرای قانون را در عمل نتگیرند.

اهداف رژیم ارضی و زمین های طرح چیست؟ رژیم خمینی مدافع منافع سرمایه داران و ملاکان است و دفاع از آنها را "وظیفه شرعی" خود می داند. از طرف دیگر برای انجام این وظیفه شرعی با وجود حمایت خود را حفظ کند و از این نظری کوشیده نوعی عمل کند که هر دو ای این اهداف را برآورده کند. رژیم خمینی کوشید با تصویب این طرح و هیا هوی بسیار در راه آنها، همچنان خود را طرفدار مستضعفین قلمداد کند و بنا به نوشته روزنامه جمهوری اسلامی (۶ آبان ۶۵) مانع آن شود که رژیم حقیقت خود را در صورتها از دست بدهد. روزنامه جمهوری اسلامی در توضیح

اینک که دولت دستدارک تهیه و اجرای آیین نامه اجرائی این طرح دهقانانی است، فدائیان خلق موظفند بریده از روی نیات ارتجاعی رژیم ضد خلقی بردارند. باید دهقانان مشمول طرح را از جوانب گوناگون نقشه های رژیم در تصویب طرح آگاه کرد. دهقانان اراضی کشت موقت "باید بدانند که یک وجب از زمینی را که در اختیار دارند، نباید به مالک بازگردانند. باید از دادن اجاره زمین، سهم مالک و غیره به مالکان خودداری کنند.

دهقانان اراضی کشت موقت" باید بدانند که زمین متعلق بکسانی است که روی آن کار می کنند. نه کسی حق دارد آنرا از دهقانان باز بگیرد و نه حق دارد زمینها را به آن مطالبه کند. آنها نباید به زمینها را به رژیم بپردازند. تنها راهی که مقابل این دهقانان باقی است، مبارزه با رژیم و بطور مشخص ایستادن در برابر این طرح فئدهقانی است.

باید مبارزه توده دهقانان را سازمان داد. به سازمان زندهی شکل های انقلابی آنان کمک کرده و با مقاومت سازمان یافته آنان، رژیم را مجبور کرد که به مالکیت رسمی وزیان آنان کشت اراضی تسن دهد."

زمین ازان کسانی است که روی آن کار می کنند
دهقانان زحمتکش اراضی کشت موقت!
طرح واگذاری اراضی کشت موقت یک طرح ضد دهقانی است. رژیم می خواهد بخشی از زمین های تان را از شما بگیرد و بخش دیگر را به شما بفرود. زمین مال شماست، کسی حق ندارد آن را از شما بگیرد و با بیابست زمین ها خودداری کنید. یک وجب از زمین ها را به مالک پس ندهید. سند مالکیت زمین باید بدون هیچ قید و شرطی بنام شما صادر شود. در برابر این توطئه رژیم نیز ایستادگی کنید. متحد شوید، شکل های انقلابی خود را بوجود آورید. به رهزموه های فدائیان خلق عمل کنید. خمینی در برابر مبارزه متحدانه شما هیچ غلطی نمیتواند بکند.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
دی ماه ۱۳۶۵

زمین ازان کسانی است که روی آن کار می کنند

فراخوان اتحاد شوروی برای قطع جنگ

اذا مه دیوانه‌وار جنگ، خطرگسترش آن در منطقه و کشتار بی‌حدان، محافل و کشورهای مترقی جهان را نگران و بیدار متفعلیت آنها برای قطع جنگ افزوده است. در این رابطه در ۱۹ دسامبر دولت اتحاد شوروی، بر اساس سیاست داخلی خود مبنی بر تأمین صلح در سرچهار اعلامیه‌ای انتشار داده است که در آن برای چندین بار خواسته است که هر چه زودتر جنگ خاتمه یابد و مصالح فیما بین در پشت میز مذاکره حل و فصل شوند. دولت اتحاد شوروی اعلام کرده است که آماده است برای تأمین این امر همه سعی خود را بکار گیرد. در بخشی از اعلامیه دولت اتحاد شوروی آمده است:

"... اتحاد شوروی خواهان قطع بلادرنگ مناقشه مسلحانه بین ایران و عراق و حل مسایل مورد بحث نه در میدان جنگ بلکه پشت میز مذاکره سیاسی است. چنین موضعی را اتحاد شوروی از همان ابتدا داشته است... حل و فصل مناقشه باید بر اساس معیارهای مورد پذیرش همگانی موازین بین المللی باشد و پیش از همه بر اصل احترام متقابل به حاکمیت، تمامیت ارضی، عدم مداخله در امور داخلی بکدیگر و همچنین تأکید بر آزادی قتل از زورگیری باشد. استوار گردد. دو کشور باستانی در نظر داشته باشند که هر ملتی دارای حق استقلال و آزادی، حق انتخاب زندگی و تعیین سرنوشت خویش است.

حل و فصل فوری مناقشه جابجایی منافع سردم ایران و عراق و تمام کشورهای منطقه است و این گام مهمی در راه سالم سازی وضع بین المللی خواهد بود. در اعلامیه با اشاره به ضرورت رفع کانون های خطر و درگیری های مسلحانه در خاور میانه و جلوگیری از گسترش آن برای تأمین امنیت در آسیا بحثا به عنصر سیاسی زمین تأمین سیستم همه جانبه امنیت بین المللی، گفته می‌شود:

"با احسان احترام و دوستی نسبت به ملت های ایران و عراق و اتحاد شوروی خواهان رفع هر چه سریعتر این تراژدی و برقراری روابط صلح و حسن همجواری بین دو ملت است."

فراخوان مجددا اتحاد شوروی به قطع جنگ و برقراری صلح بین دو کشور ایران و عراق، نشانه اعتقاد عمیق اتحاد شوروی به صلح و تلاش های آن در جهت تأمین منافع خلق های ایران و عراق است.

اعتصاب بزرگ کارگران فرانسه

کارتگران مراکز مهم صنعتی فرانسه در اعتراض به سیاست اقتضای دولت محافظه کار ژاک شیراک و برای افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب که بزرگترین اعتصاب ۱۸ ساله اخیر فرانسه است، توسط نیرومندترین اتحادیه کارگری فرانسه، اتحادیه عمومی کار (ژ. ا. ت. ز. رهبری شد. اعتصاب کارگران را در ۱۴ تن دولتی فرانسه آغاز کردند، بتدریج کارگران دیگر بخش های مهم صنعتی و خدماتی نیز به آن پیوستند. کارکنان نفت، کارکنان صنایع کشتی سازی و وابسته به نیروی دریایی، بخشی از کارگران اتومبیل سازی رنو، بخش اعظم کارکنان سیستم حمل و نقل (مترو، اتوبوس و...) باریس، کارکنان نیروگاه های دولتی برق و کسب و کار کارگران بسیاری از بنادر فرانسه به دنباله کارخانجات نفت، دست به اعتصاب زدند. در پی این مأموری برای اعتصاب کارگران، تخلیه نفسیت از کشتی ها متوقف گردید که به قطع جریان نفت خام به بالائیک های فرانسه، آلمان و سوئیس منجر شد. کارکنان شرکت دولتی برق، جندبار جریان برق را قطع کردند.

آماج اصلی این اعتصاب بزرگ کارگری، سیاست اقتضای است که دولت دست راستی شیراک پس از روی کار آمدنش، از همان پیش به اجرا آورده است. ویژگی های اصلی این سیاست عبارتند از: خصوصی کردن بخش های هر چه وسیعتری از اقتصاد فرانسه، افزایش سودانحصارات، کاهش مالیات ما حسان منابع و شروتمندان، تجدید توزیع درآمد ملی به زیان زحمتکاران و به نفع سرمایه داران و جلوگیری از افزایش دستمزدها کارگران و زحمتکاران.

کارگران در حرکت یکبارچه خود نشان دادند که در تشخیص منافع و حقوق صنفی خود و تلفیق آن با مصالح عمومی کشورها و بنده و متمدنانه تر و عرفات اقتصاد و سیاسی دولت دست راستی شیراک علیه حقوق زحمتکاران را با مقاومت یکبارچه و در مبارزه و مبارزه

افغانستان در راه مصالحه ملی

حزب دموکراتیک خلق افغانستان و شورای انقلاب جمهوری دموکراتیک افغانستان برای تا کا کردن توطئه های امپریالیسم در راه صلح و متحد شدن اعلام ناعده و هفت سال است از راه مبارزه برای تأمین صلح و امنیت در کشور، از تاریخ ۲۹ ماه آتش بس عمدهای را در کلیه مناطق جنگی به اجرا گذاشت تا شرایط مساعدی جهت تحقق یک مصالحه ملی "سراسری" فراهم گردد. حاکمیت انقلابی افغانستان در این فراخوان از همه نیروهای مسلح فئودالی خواست که به خویشی و یکپارگی و کشتار را پایان دهند و در این آشتی سازی ملی مشارکت ورزند.

مصالحه ملی پیشنهادی دولت افغانستان مبتنی است بر:

- آتش بس
- امتناع از مبارزه مسلحانه و خویشی
- تأمین نمایندگی عادلانه در ساختار سیاسی و زندگی اجتماعی
- عدم تعقیب بخاطر فعالیت های سیاسی قبلی و آزادی زندانیان که به مصالحه ملی می‌پیوندند.
- حفظ و تقویت سنت تاریخی، ملی و فرهنگی
- احترام و رعایت دین اسلام
- برای اجرای اصول فوق، شورای انقلاب کمیسیون عالی فوق العاده مصالحه ملی ایجاد کرده است که می‌بایستی هدایت مذاکرات و مصالحه را در نواحی مختلف (شهرستانها، شهرها و قصبه ها) توسط کمیسیون های محلی دنبال کند. در این کمیسیون ها مسئولین شوراهای جبهه ملی، پدروتن، معتمدین و منتقدین محلی، روحانیون و آن عده از سرکردگان گروه های مسلح که به مصالحه ملی می‌پیوندند، عضویت خواهند داشت. در صورت دستیابی کمیسیون به مصالحه ملی در هر یک از نواحی این مناطق برخوردار خواهند شد. در فراخوان از همه افغان ها بی کسب و کاری ها بی از انقلاب و قبیل از آن بعلت مختلف کشور را ترک کرده اند، بویژه افغان های ساکن ایران و پاکستان، خواسته شده است که به وطن بازرگردند و در آبادانی و ترقی میهن خویش مشارکت ورزند.

مردم افغانستان از جنگ خسته شده اند و خواهان صلح و قطع خونریزی هستند. سال است که آنان مطالبات بزرگانه ای چون اعلام نشده را تحمل می‌کنند، جنگی که بیش از ۵۰٪ زود کشته شده است. هزاران نفر از نیروی فعاله کشور را از بسا آوزی محروم کرده و قربانی های بی شماری کرده است. فراخوان و مصالحه ملی و اعلام آتش بس، قطع خونریزی جنگ و تأمین شرایط مساعد برای آبادی کشور، استقبال مردم و بهبودی و صلح و تلاش وسیعی از جانب افغان ها و مختلف مردم و شخصیت های گوناگون افغانستان

جنگ علیه اردوگاه های فلسطینی را قطع کنید

خلق ستمدیده فلسطین که رنجدها سانه تا و ز وحشیانه صهیونیسم بر سر زمین و خانه و کاتانه خود را بردوش می‌کشند و از جانب دولت های ارتجاعی عرب نیز رنج های جانگزا می‌خورند است این بار مجبور شده که با توطئه سازمان یافته ارتش لبنان و سازمان امل مقابله کنند.

قریب دو ماه است که اردوگاه های فلسطینی در جنوب لبنان آماج حملات وحشیانه و کین توزانه ارتش لبنان و سازمان امل قرار گرفته است. به موازات جنایات سازمان امل علیه اردوگاه های فلسطینی، هواپیما های اسرائیلی نیز مرتباً این اردوگاه ها و دهکده های جنوب لبنان را بمباران می‌کنند. طی حملات ارتش لبنان و سازمان امل و بمباران هواپیما ها و نیروهای مبارز فلسطینی در دهکده های فلسطینی علیه اسرائیل و متحدان آن در جنوب لبنان است و همچنین دلیل مورد حمایت اسرائیل است.

در ۱۳ ژانویه حزب کمونیست فلسطین، جبهه خلق برای آزادی فلسطین و جبهه دمکراتیک برای آزادی فلسطین بیانیه مشترکی را پیرامون جنگ تحمیلی سازمان امل و ارتش لبنان به فلسطینی ها، انتشار داده اند که در زیر قسمت های آن را به اطلاع خوانندگان می‌رسانیم:

"... طی دو سال گذشته، این سومین بار است که رهبری سازمان امل با توسل به بیانه های واهی و اعلامیه های دروغین اقدام به محاصره و حمله به

صورت می‌گیرد تا این فراخوان به موفقیت نینجامد هم اکنون بیش از ۲۰۰ هزار نفر از ۳۰۰۰۰۰ نفر افراد مسلح را زیر پوشش دارد. سرگرم مذاکره با دولت افغانستان هستند.

حزب دموکراتیک خلق افغانستان به نیروی خود را بسیج کرده است که مصالحه ملی تحقق یابد، زیرا سرنوشت افغانستان انقلابی با صلح و امنیت ملی گره خورده است.

تاکنون بسیاری از شخصیت ها و محافل اجتماعی افغانستان دموکراتیک از پیشنها دولت افغانستان استقبال نموده اند. کشورهای سوسیالیستی و بسیاری از کشورهای غیر متعمده را که می‌مهموسا زنده در خدمت خاتمه جنگ و کاهش تنش در منطقه و جهان از بیایی کرده و پشتیبانی خود را از اجرای آن اعلام داشته اند. بعد از اعلام آتش بس یکجا به توسط دولت افغانستان، باندهای فئودالی که تحت حمایت آمریکا و ارتجاع منطقه هستند، پیشنها آتش بس را رد کردند. آن به دنبال آن به هفت سال فساد دولتی در پیشا و ربا کفستان گرد آمدند و پیرامون پیشنها آتش بس دولت افغانستان به مذاکره نشنیدند. آن ها پیشنها "مصالحه ملی" و آتش بس را رد کرده و اعلام نمودند که به جنگ ادامه خواهند داد.

روحان افغانی لفراد رژیم جمهوری اسلامی نیز در طی نشستی در شهر مشهد با رد "مصالحه ملی" اعلام داشتند که با دولت افغانستان مصالحه کنند. "مرتد" شناخته می‌شوند.

دولت ریگان که از اعلام "مصالحه ملی" و آتش بس توسط دولت افغانستان به هراس افتاده بود، تمام کوشش خود را بکار گرفت که دست نشاندگان و شرکا پیش به ندای صلح طلبانه دولت مردم افغانستان جواب منفی دهند. در این راستا آمریکا بنا بر بنده خود را به پاکستان فرستاد تا همچنان این دولت را به حمایت از ضد انقلابیون مجبور سازد.

با این وجود دولت افغانستان اعلام کرده است که همچنان بر سیاست آشتی ملی و آتش بس برای می‌فروشی است که تشکیل دولت ائتلافی با شرکت گروه های اپوزیسیون را بپذیری خواهد کرد. در کنگره بزرگ جبهه ملی پدروتن که با شکوه تمام روز ۲۵ شهری ماه در کابل برگزار شد و در آن نمایندگان وسیعتری اقشار اجتماعی افغانستان دموکراتیک، بزرگان و سخنوران و محققان و اقوام قبایل ساکن افغانستان شرکت کردند، بر عزم مردم افغانستان که دموکراتیک در راه تحقق "مصالحه ملی" قاطعانه تا کین بعمل آید، در این کنگره به نمایندگان احزاب سازمان ها و محافل تریخ و اولمحدوم جهان نیز بعنوان نیهمنان خود را خدمت دادند. تصمیمات مهم و یکبارچه ای در جهت اجرای مصالحه ملی و پایان دادن به جنگ و خونریزی در کشور و تأمین وحدت ملی و یکپارگی در خدمت آبادانی افغانستان اتخاذ گردید. بشریت مترقی مردم افغانستان دموکراتیک با اعتماد آینه آینده مصالحه ملی می‌نگرند.

اردوگاه های فلسطینی ها و کشتار مردم بیگناه می‌کنند. تقدا طلی امل علیرغم ادعای بی اساسی صلح سلاح ملت فلسطین و آوار کردن توده های فلسطینی از اردوگاه های خنجر و اردوگاه های امنیتی مطمئن برای مزدوران آنتوان لحدوا سرائیل است. امل می‌خواهد مبارزات ملت فلسطین و لبنان علیه اسرائیل را متوقف کند و به همین دلیل همه تلاشهای ما را برای یافتن راه حل سیاسی و قطع خونریزی با شکست مواجه می‌سازد. در حالیکه همه نیروهای فلسطینی خواهان قطع جنگ و ادامه مذاکره و حل سیاسی قضایا هستند و با اعلام آماج دگی کرده اند، امل به جنگ و خونریزی ادامه می‌دهد.

به اعتقاد ما جنگی که اکنون علیه فلسطینی ها در لبنان توسط رهبری امل پیش می‌رود، جنگ امحاء و از بین بردن فلسطینی ها است.

اهداف همه این دشمنی ها علیه فلسطینی ها یکی است و توطئه و دشمنی علیه موجودیت فلسطینی ها در لبنان با آماج های امپریالیسم امریکانس و برنا به ما های که از بین بردن ملت فلسطین را در نظر دارد، بطریق کمپ دیوید جدا نیست.

ما به مقاومت و یکبارچگی در خنجر توده های فلسطینی در اردوگاه های لبنان و همبستگی بیگانه کی سازمان های فلسطینی در دفاع از خود، در برابر سر توطئه های سازمان امل و ارتش لبنان جهت از بین بردن فلسطینی ها درود می‌فرستیم... هیچ نیروی سیاسی قادر نیست خلق فلسطین را از میان بردارد... ما از نیروهای مترقی در سطح جهان که با اعلامیه های ما همبستگی کرده اند بسیار گدازیم و بخصوص از دوستان با وفای خلق فلسطین در بلوک سوسیالیسم تقاضا داریم تا برای پایان دادن به جنگی که علیه فلسطینی ها تحمیل شده است، تلاش بیشتری کنند.

سازمان ما ضمن اعلام همبستگی با خلق فلسطین و سازمان های مبارزان و محکوم کردن آنها جمعیات وحشیانه علیه فلسطینی ها، خواهان قطع فوری جنگ اردوگاه ها و استقرار آتش بس، پایان یافتن محاصره اردوگاه ها، آزادی زندانیان و حل اختلافات طرفین از طریق مسالمت آمیز است.

آدرس: P1.10 1001 WIEN AUSTRIA
 اشراف: AUSTRIA - WIEN DAWAG
 شماره: HR. 02910701-650
 نام: DR. GERTRAUD ARTHR

